32002D0585

ROZHODNUTÍ RADY
ze dne 12. července 2002
o úpravě části III a části VIII Společné konzulární instrukce

(2002/585/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 789/2001 ze dne 24. dubna 2001, kterým se vymezují prováděcí pravomoci Rady v oblasti určitých podrobných předpisů a praktických postupů týkajících se posuzování žádostí o udělení víza ([1]);

s ohledem na podnět Belgického království a Španělského království,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Je nezbytné zajistit co největší harmonizaci vyřizování žádostí o udělení víza, které byly podány prostřednictvím cestovních kanceláří diplomatickým zastoupením a konzulárním úřadům členských států, a tím snížit nebezpečí obchodování s vízy a zneužití postupu.

(2) Je nezbytné zapracovat do Společné konzulární instrukce pravidla, která podrobněji doplňují opatření zaměřená na spolupráci s poradenskými místy pro vyřizování správních záležitostí, místními cestovními kancelářemi a cestovními agenturami a na sledování této spolupráce, při vyřizování žádostí o udělení víz podaných u diplomatických zastoupení nebo konzulárních úřadů členských států.

(3) Účelem stanovení podmínek spolupráce s cestovními kancelářemi není bránit volné soutěži mezi nimi, ale pouze stanovit podmínky, za kterých mohou diplomatická zastoupení a konzulární úřady spolupracovat s cestovními kancelářemi při vyřizování žádostí o udělení víza.

(4) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí, a proto pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že účelem tohoto rozhodnutí je rozvíjet schengenské *acquis* podle hlavy IV Smlouvy o založení Evropského společenství, rozhodne se Dánsko podle článku 5 uvedeného protokolu do šesti měsíců od přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.

(5) Pro Islandskou republiku a Norské království představuje toto rozhodnutí rozvoj schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, které spadá do oblasti uvedené v čl. 1 bodu A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ([2]).

(6) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se tyto členské státy neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí, a proto pro ně není závazné ani použitelné,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

V části III Společné konzulární instrukce se v bodě 4 doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Část VIII bod 5 obsahuje podrobnější pravidla k žádostem o udělení víz vyřizovaných poradenskými místy pro vyřizování správních záležitostí, cestovními kancelářemi, cestovními agenturami a jejich prodejci.“

([1]) Úř. věst. L 116, 26.4.2001, s. 2.

([2]) Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

Článek 2

V části VIII Společné konzulární instrukce se doplňuje nový bod, který zní:

„5. **Žádosti o udělení víza vyřizované poradenskými místy pro vyřizování správních záležitostí, cestovními kancelářemi a cestovními agenturami**

Základním pravidlem pro žádosti o udělení víza je možnost osobního pohovoru. Ten však není nutný, pokud neexistují důvodné pochyby o dobré víře žadatele, skutečném účelu jeho cesty nebo žadatelově úmyslu vrátit se do výchozí země a důvěryhodný a finančně zajištěný subjekt, který organizuje hromadné zájezdy, doručí diplomatickému zastoupení nebo konzulárnímu úřadu nezbytné doklady a zaručí se s dostatečnou spolehlivostí za žadatelovu dobrou víru, účel pobytu a jeho úmysl vrátit se (viz část III bod 4).

Je zároveň obvyklé a užitečné, zejména v rozlehlých zemích, aby poradenská místa pro vyřizování správních záležitostí, cestovní kanceláře a cestovní agentury a jejich prodejci jednali za žadatele jako zmocnění zprostředkovatelé. Činnost těchto obchodních zprostředkovatelů nemá jednotnou povahu, jelikož stupeň jejich závazku vůči klientovi, který je pověřuje vyřízením žádosti o udělení víza, není stejný; z toho důvodu je i požadovaný stupeň jejich finančního zajištění a důvěryhodnosti v zásadě přímo úměrný stupni jejich spoluodpovědnosti za celkové plánování cesty, ubytování, zdravotní a cestovní pojištění a za klientův návrat do země původu.

5.1 *Druhy zprostředkovatelů*

a) Nejjednodušší druh zprostředkování zajišťují poradenská místa pro vyřizování správních záležitostí, jejichž pomoc spočívá pouze v doručování dokladů totožnosti a dalších podkladů v zastoupení klienta.

b) Druhým příkladem obchodního subjektu jsou dopravní agentury nebo místní cestovní kanceláře, které jsou v některých případech napojeny na letecké dopravce, vnitrostátní nebo jiné, kteří se zabývají pravidelnou nebo charterovou osobní leteckou přepravou. Jejich pomoc klientovi spočívá v doručování podkladů, případně v zajišťování letenek či jízdenek a hotelových rezervací.

c) Třetím druhem zprostředkovatele jsou organizátoři zájezdů nebo cestovní agentury, kteří jako fyzické nebo právnické osoby organizují souborné zájezdy na jiném než příležitostném základě (včetně přípravy cestovní dokumentace, dopravy, ubytování, dalších turistických služeb, které nejsou součástí výše uvedené nabídky, zdravotního a cestovního pojištění, vnitřní přepravy atd.), a uvedené souborné zájezdy prodávají nebo nabízejí k prodeji přímo nebo prostřednictvím prodejce nebo cestovní kanceláře, který je s cestovní agenturou smluvně propojen.

Pro cestovní agenturu a kancelář, která obchoduje se souhornými zájezdy, není žadatel o vízum ničím jiným, než odběratelem zařízené cesty, jejíž součástí je i nabídka na vyřízení žádosti o udělení víza. Tento třetí, komplexní druh zprostředkovatelských služeb se skládá z několika fází a různých hledisek, které se mohou stát předmětem objektivního sledování: obchodní dokumentace, organizace, skutečná realizace a cíl zájezdu, ubytování a plánované skupinové příjezdy a odjezdy.

5.2 *Harmonizace spolupráce s poradenskými místy pro vyřizování správních záležitostí, cestovními kancelářemi, cestovními agenturami a jejich prodejci*

a) Všechna diplomatická zastoupení a konzulární úřady, které se nacházejí ve stejném městě, by měly na místní úrovni usilovat o harmonické používání níže uvedených pokynů vycházejících z druhu zprostředkovatelské činnosti vykonávané dotčenými agenturami. Ačkoli každé diplomatické zastoupení nebo konzulární úřad může sám rozhodnout, zda bude s agenturami spolupracovat či nikoli, musí si ponechat možnost odebrání schválení, kdykoli to praxe a zájmy

společné vízové politiky vyžadují. Rozhodne-li se diplomatické zastoupení nebo konzulární úřad spolupracovat s agenturou, musí dodržovat pracovní zvyklosti a postupy stanovené v tomto oddíle.

— Konzulární zastoupení členských států musí být zvláště opatrná a musí vzájemně úzce spolupracovat při posuzování a výjimečném udělování pověření poradenským místům pro vyřizování správních záležitostí. Posuzování žádostí o udělení víz, které jim tato poradní místa předloží, bude podrobeno co nejpřesnějšímu přezkoumání; kontroly se ve všech případech zaměří na podklady držitele víza a na doklady, které se týkají oprávnění a zápisu v obchodním rejstříku uvedeného poradního místa.

— Při hodnocení žádostí o udělení víz podaných dopravními agenturami nebo místními cestovními kancelářemi musí být zvláštní pozornost věnována situaci žadatele a na individuální ověření podkladů podle okolností. Konzulární úřady musí úzce spolupracovat a posilovat své mechanismy k odhalování nesrovnalostí v činnosti agentur a přepravců samotných, a na posílení těchto mechanismů musí být všechny nesrovnalosti, kterých se agentury dopustí, oznámeny na místní i regionální úrovni v rámci konzulární spolupráce.

— Kritéria, podle nichž se řídí udělování pověření cestovním kancelářím (cestovním agenturám a prodejcům), budou mimo jiné brát zřetel i na: stávající licenci, obchodní rejstřík, stanovy společnosti, smlouvy s bankami, jejichž služeb používají, aktuální smlouvy s příjemci turistických služeb ze zemí Společenství, které musí zahrnovat všechny nezbytné součásti souborného zájezdu (souborné ubytovací a turistické služby), smlouvy s leteckými společnostmi, které musí obsahovat pevně stanovená a zaručená místa odletu a příletu, a požadované zdravotní a cestovní pojištění. Žádosti o udělení víza podané těmito cestovními kancelářemi musí být pečlivě prověřeny.

b) V kontextu místní konzulární spolupráce budou diplomatická zastoupení a konzulární úřady rovněž usilovat o harmonizaci pracovních zvyklostí a postupů, a také kritérií pro sledování řádného provozu obchodní činnosti poradenských míst pro vyřizování správních záležitostí, cestovních kanceláří a organizátorů zájezdů (cestovních agentur a prodejců). Uvedené sledování musí obsahovat přinejmenším kontroly pověřovacích dokladů, které lze provádět kdykoli, namátkové kontroly zahrnující osobní nebo telefonické pohovory s žadateli, ověření zájezdu a ubytování a, je-li to možné, ověření dokladu o skupinovém návratu.

c) Musí být intenzívně vyměňovány informace o činnosti poradenských míst pro vyřizování správních záležitostí, cestovních kanceláří a organizátorů zájezdů (cestovní agentury a prodejci), oznamování odhalených nesrovnalostí, pravidelné výměně informací o zamítnutých žádostech o udělení víza, podávání zpráv o odhalených formách padělaných cestovních dokladů a neuskutečněných plánovaných zájezdech. Spolupráce s poradenskými místy pro vyřizování správních záležitostí, cestovními kancelářemi a organizátory zájezdů (cestovní agentury a prodejci) musí být projednána na pravidelných setkáních organizovaných v rámci společné konzulární spolupráce.

d) Na úrovní místní konzulární spolupráce musí být vyměňovány seznamy poradenských míst pro vyřizování správních záležitostí, cestovních kanceláří a organizátorů zájezdů (cestovní agentury a prodejci), kterým bylo uděleno pověření diplomatickým zastoupením nebo konzulárním úřadem, nebo kterým bylo pověření odebráno, spolu s důvody odebrání.

e) Poradenská místa pro vyřizování správních záležitostí, cestovní kanceláře a organizátoři zájezdů (cestovní agentury a prodejci) musí diplomatickým zastoupením a konzulárním úřadům, od nichž získali pověření, předložit jméno jednoho nebo několika svých zaměstnanců, kteří jsou zmocněni jednat jako zprostředkovatelé při podávání žádostí o udělení víza.“

Článek 3

Toto rozhodnutí se použije ode dne zveřejnění v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno členským státům v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

V Bruselu dne 12. července 2002.

Za Radu

předseda

T. PEDERSEN